ततो ऽग्निवेश्यो भगवानग्निः स्वयमभूत् सुतः ।
कानीन इति विख्यातो जातूकर्णो महानृषिः ॥ २१ ॥
ततो ब्रह्मकुलं जातमाग्निवेश्यायनं नृप ।
नरिष्यन्तान्वयः प्रोक्तो दिष्टवंशमतः शृणु ॥ २२ ॥
नाभागो दिष्टपुत्त्रो ऽन्यः कर्मणा वैश्यतां गतः ।
भलन्दनः सुतस्तस्य वत्सप्रीतिर्भलन्दनात् ॥ २३ ॥
वत्सप्रीतेः सुतः प्रांशुस्तत्सुतं प्रमतिं विदुः ।
खनित्रः प्रमतेस्तस्माच्चाक्षुषो ऽथ विविंशतिः ॥ २४ ॥
विविंशतिसुतो रम्भः खनिनेत्रो ऽस्य धार्मिकः ।
करंधमो महाराज तस्यासीदात्मजो नृपः ॥ २५ ॥
तस्याविक्षित् सुतो यस्य मरुत्तश्चक्रवर्त्यभूत् ।
संवर्तो याजयद्यं वै महायोग्यङ्गिरःसुतः ॥ २६ ॥
मरुत्तस्य यथा यज्ञो न तथान्यो ऽस्ति कश्चन ।
सर्वं हिरण्मयं चासीद्यत् किंचास्त्यस्य शोभनं ॥ २७ ॥
अमाद्यदिन्द्रः सोमेन दक्षिणाभिर्द्विजातयः ।
मरुतः परिवेष्टारो विश्वेदेवाः सभासदः ॥ २८ ॥
मारुत्तस्य दमः पुत्त्रस्तस्यासीद्राज्यवर्धनः ।
सुधृतिस्तत्सुतो जज्ञे सौधृतेयो नरः सुतः ॥ २९ ॥
तत्सुतः केवलस्तस्माद्बन्धुमान् वेगवांस्ततः ।
बुधस्तस्याभवद्यस्य तृणविन्दुर्महीपतिः ॥ ३० ॥
तं भेजे ऽलम्बुषा देवी भजनीयगुणालयं ।
वराप्सरा यतः पुत्त्राः कन्या चेडविडाभवत् ॥ ३१ ॥